

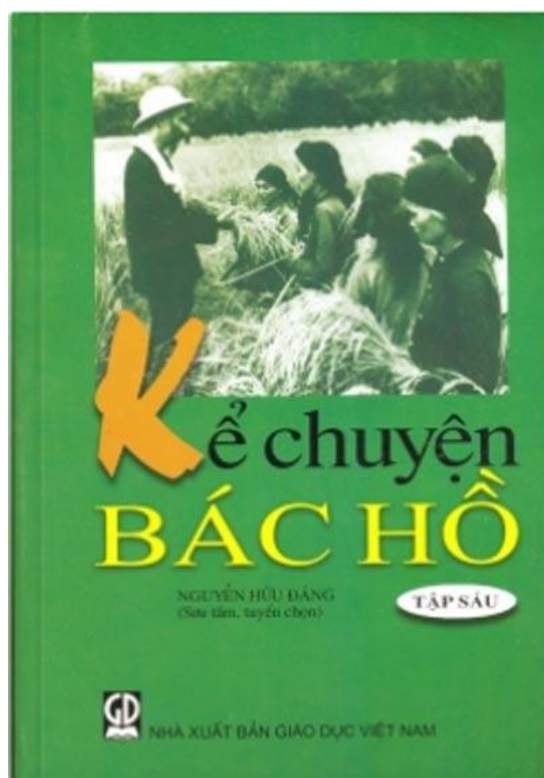
**TRƯỜNG THCS PHAN TÂY HỒ
BỘ PHẬN THƯ VIỆN**

**GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 01
KỂ CHUYỆN ĐẠO ĐỨC BÁC HỒ
CHỦ ĐỀ: - MỪNG ĐẢNG, MỪNG XUÂN
- NGÀY HỌC SINH, SINH VIÊN**

TÁC PHẨM: KỂ CHUYỆN BÁC HỒ - TẬP SÁU

Tác giả: Nguyễn Hữu Đăng (sưu tầm, tuyển chọn)

NXB GIÁO DỤC VIỆT NAM

HOÀN CẢNH RA ĐỜI

Kể chuyện Bác Hồ - tập sáu là cuốn sách trong bộ sách nhiều tập *Kể chuyện Bác Hồ* của nhà xuất bản nằm trong danh mục “Tủ sách giáo dục đạo đức trong nhà trường”. Tìm hiểu nội dung cuốn *Kể chuyện Bác Hồ - tập sáu*, chúng ta hiểu thêm về Bác Hồ, vị lãnh tụ kính yêu suốt đời vì nước, vì dân, luôn tin tưởng vào sức mạnh của quần chúng nhân dân trong công cuộc bảo vệ Tổ quốc và xây dựng đất nước.

CÂU CHUYỆN: MÙA XUÂN CUỐI CÙNG CỦA BÁC HỒ

Mùa xuân năm 1969, mùa xuân cuối cùng của Bác Hồ. Ngay từ trước Tết vài tuần, Bác đã nói với các đồng chí văn phòng chuẩn bị cho Bác Tết này đi thăm một số địa phương và đơn vị bộ đội. Bác còn nói thêm là năm nay là năm kỷ niệm 10 năm Tết trồng cây. Bác sẽ lên Sơn Tây trồng một cây đa ở Vật Lại, nơi có đôi cây do các cụ trồng mang tên “Đôi cây đón Bác”.

Thấm thoát 24 đã trôi qua kể từ mùa xuân độc lập đầu tiên. Suốt 24 năm trên cương vị Chủ tịch nước, không có mùa xuân nào, Bác không dành thời gian để đến với dân và dành cho dân những tình cảm thăm thiết nhất.

Đêm giao thừa Kỷ Dậu (1969) đồng bào và chiến sĩ cả nước chăm chú lắng nghe thơ Xuân của Bác:

*Năm qua thắng lợi vẻ vang
Năm nay tiền tuyến chắc càng thắng to
Vì độc lập, vì tự do
Đánh cho Mỹ cút, đánh cho Ngụy nhào
Tiến lên chiến sĩ đồng bào,
Bắc Nam sum họp, Xuân nào vui hơn".*

Không ai ngờ bài thơ Xuân Kỷ Dậu 1969 đó là bài thơ Xuân cuối cùng của Bác Hồ.

Bài thơ mừng Xuân 1969 vạch đường đi nước bước cho dân tộc ta đi đến chiến thắng hoàn toàn:

*Đánh cho Mỹ cút, đánh cho Ngụy nhào
Bắc Nam sum họp, Xuân nào vui hơn"...*

Mùa Xuân Kỷ Dậu năm 1969, Bác đã viết xong Di chúc của mình gửi lại toàn Đảng, toàn quân và toàn dân. Trong Di chúc có một câu thật xúc động: “Ai đoán biết tôi sẽ sống và phục vụ Tổ Quốc, phục vụ cách mạng mấy năm, mấy tháng nữa”. Có lẽ vì thế mà mùa Xuân này, mặc dầu các bác sĩ và các đồng chí trong văn phòng hết sức can ngăn, Bác vẫn kiên quyết đi thăm dân, bởi hình như Bác đã linh cảm thấy đây là mùa xuân cuối cùng của đời mình.

6 giờ 30 phút sáng mùng một Tết Kỷ Dậu, Bác rời Phủ Chủ tịch đến thăm đơn vị Quân chủng phòng không Không quân ở sân bay Bạch Mai. Những người lính canh trời đã dũng cảm, kiên cường cùng với toàn dân đánh thắng một cách oanh liệt cuộc chiến tranh phá hoại tàn bạo của đế quốc Mỹ, vô cùng sung sướng được đón Bác - Người cha thân yêu của lực lượng vũ trang nhân dân đến chúc Tết. Ngày đầu xuân hôm đó Bác rất vui, Bác lần lượt bắt tay và ân cần thăm hỏi từng chiến sĩ. Chiến sĩ phi công Nguyễn Văn Cốc năm 1968 bắn rơi 9 máy bay Mỹ, gặp anh, Bác thăm hỏi và chúc cả đơn vị "Sang năm mới có nhiều Cốc hơn nữa".

Sau gần 2 giờ vui Tết với các chiến sĩ, Bác tiếp tục lên đường thăm đồng bào Sơn Tây và trồng cây ở Vật Lại.

Vượt qua quãng đường hơn 40 cây số, khoảng 11 giờ Bác đến Vật Lại. Các cụ già và nhân dân địa phương đã chờ sẵn vui mừng đón Bác. Bác tươi cười giơ tay vẫy chào đồng bào.

Nét mặt Bác rạng rỡ như chưa bao giờ vui đến thế, hiền hậu đến thế, khoan dung đến thế. Bác ngồi ngay giữa bãi cỏ của đồi cây. Các cụ già, các cháu nhỏ, các xã viên hợp tác vây quanh Bác, thân thiết như trong một gia đình.

Trồng cây xong Bác tiếp tục thân mật nói chuyện với mọi người, Bác biểu dương phong trào trồng cây đang phát triển mạnh ở địa phương, Bác căn dặn: “Trồng cây nào phải tốt cây đó, và phải trồng cây cả cho đồng bào miền Nam nữa. Năm nay chúng ta thi đua trồng cây cho thật tốt, tổ chức một “Tết trồng cây quyết thắng giặc Mỹ xâm lược”.

Mọi người có mặt hứa với Bác sẽ cố gắng thực hiện tốt lời Bác dạy.

Trên đồi cây mùa xuân năm ấy diễn ra một cảnh tượng thật đẹp. Vị Chủ tịch nước, lãnh đạo tối cao của Đảng, ngồi giữa những người dân bình thường nói chuyện về sản xuất, đời sống. Bác nói với chị Nguyệt, con cụ Chu Công Tự, chiến sĩ trồng cây của xã Vật Lại: “Đất nước bây giờ là của ta, cho nên cần phải thi đua sản xuất giỏi, trồng cây giỏi”

Chị Đỗ Thị Soạn – trưởng thành từ phong trào “Cô gái Đại Phong” nay là Bí thư Đảng ủy xã Tòng Bạt, thưa với Bác phong trào nhân dân trong xã về sản xuất và các mặt tiến bộ. Bác lắng nghe, tỏ vẻ hài lòng rồi căn dặn: "Cấp ủy và chính quyền phải dân chủ với dân, phải tạo cho dân phê bình cán bộ, đảng viên!". Tiếp đó, Bác quay sang hỏi chuyện với đồng chí Hán, Chủ nhiệm hợp tác xã Hợp Thịnh, Bác hỏi: “Hợp tác xã có hay liên hoan chè chén không”? Đồng chí Hán thưa với Bác: “Hợp tác xã cháu dạo này không ăn uống lãng phí nữa, nên có người lại cho chúng cháu keo kiệt! Bác cười rất hiền và động viên “Các cháu làm thế là đúng, là biết giữ gìn của cải cho xã viên!

Cứ thế, câu chuyện giữa vị Chủ tịch nước và người dân mỗi lúc một sôi nổi, thân mật. Mùa xuân này Bác đi trồng cây nhưng lại đang nói chuyện trồng người. Nhớ đến một câu nói nổi tiếng của Bác:

Vì lợi ích mười năm trồng cây

Vì lợi ích trăm năm trồng người

Mùa xuân cuối cùng của cuộc đời, Bác vẫn chăm lo việc trồng cây, trồng người./

(Nguồn: Kể chuyện Bác Hồ - Tập sáu)